

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۸/۰۵

صالح محمد فطرت

دين مطلقاً سلسله انتظام هیئت اجتماعیه است و بدون دین هرگز اساس تمدن محکم نخواهد شد

(از تراوشات بلند فکری سید جمال الدین افغان)

با تاسف فراوان باید گفت که جنگ و بدبختی تحمیلی در افغانستان نه تنها دارو ندار مادی ملت را از بین برد بلکه این برپادی ها رخنه در افکار ملت نموده و گاه ناگاه مقالات و نوشته های پیرا از طریق مطبوعات میتوان خواند که خواهان زندانی ساختن کتاب الله اند.

چندی قبل در یکی از صفحات فیسبوک، یک فزیکدان افغان مقیم آلمان نوشته بود که ..... در منطقه ای زنگ کلیسا را به خاطر اینکه مردم را اذیت میکرد، آرام ساختند..... هدفش چنین بود که در مساجد نیز چنین کاری صورت گیرد تا آذان را نباید از طریق بلند گوها به مردم رساند چون مردم را اذیت میکند....

اینک شخص دیگری تحت نام (شاید مستعار) رنگریز چنان پنداشته است که این دین است که این همه بدبختی ها را به ما به ارمغان آورده است العیاذ بالله و اما از ترجمه یک آیه کوچکی از قرآن چنان درک نمودم که وی قرآن را نمیداند و فقط تحت تاثیر پیشرفتهای چشمگیر دنیای غرب رفته و بی آنکه درک کند که مسلمانان نیز در پیشرفت های کنونی سهم خود را ادا نموده اند و این دین است که ما را به سوی انسانیت فرامیخواند.

دین عبارتست از اخلاق انسانی و این دین است که روح انسانیت را در جامعه انسانی میدمد و جامعه انسانی را با ارزش های والای انسانی مزین میسازد و الا جوامع انسانی به جان یکدیگر خواهند افتاد و به خاطر بدست آوردن مادیات یکدیگر را نابود خواهند ساخت مانند امروز.

علت این جنگ ها اسلام نه بلکه کنار گذاشتن اسلام و کنار گذاشتن فرامین قرآنی و ارشادات گرانمایه نبوی صلی الله علیه وسلم است.

فرشته را مسلمانان نه بلکه مسلمان نماها از بین بردند، آنهای که از دین خبری نداشتند، آنهایی که قرآن نمیدانستند، و آن تعویذ نویسان را نباید عالم دین خواند و اما اینکه مولانا نیازی چیزی در مورد گفته بود، بعداً سخن خود را دوباره گرفت و اظهار ندامت کرد و گفت که وی سهو کرده است و بدون تحلیل موضوع، چیزی را بیان داشته است.

دین را در قرآن و ارشادات مبارک رسول علیه السلام که خداوند ویرا رحمت اللعین میخواند باید جستجو کرد نه در کله گلبدین و سیاف و ربانی و مجددی و همسنگران شان.

خداوند میفرماید (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ) درین آیه مبارکه، خداوند عظیم الشان صحابه کرام را ممثلین واقعی او حقیقی اسلام خوانده و به انسانها خطاب مینماید که طوری ایمان بیارید چنانکه صحابه کرام ایمان آورده اند. به این معنی که ما از در اعمال و کردار ما و در ساختن جامعه ما، از صحابه کرام باید پیروی نماییم نه از هوای نفس.

نه مجاهد دیروز و نه هم طالب امروز ممثلین دین مبین اسلام اند که بعضی ها با بیان جنایات ایشان میخواهند اسلام را تعریف کنند بلکه مجاهد دیروز و طالب و داعش امروز مزدورانی اند که با به کارگیری نام دین و اسلام میخواهند به سرمایه و مقام دست یابند که برای همه واضح است.

خداوند جل علی شان خطاب به همه بشریت میفرماید (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا رَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا).

درین آیه مبارکه خداوند انسان را خطاب قرار داده و به وی دستور میدهد که یکپارچگی و یکدلی شانرا به خاطر خداوند حفظ نمایند، چون خداوند انسانرا از یک نفس واحد آفریده است و به انسان خطاب مینماید تا تقوا پیشه کند و تقوا خود دارای معانی بلندی است مانند عدل، انصاف، یکدیگر پذیری، اخوت، یکپارچگی، همزیستی و بالاخره زندگی که همه ارزشهای انسانی دران نهفته باشد بدور از کینه توزی، عداوت، حق تلفی و تجاوز بر یکدیگر و مال یکدیگر

چون در جای دیگر میفرماید:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ ۗ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا)

د پانوی شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

به اهل ایمان خطاب نموده و میفرماید که مال ها را در بین تان به شکل باطل آن نخورید بلکه با هم تجارت نموده و راه های مشروع را در بین تان مروج سازید که از راه رغبت یکدیگر باشد و یکدیگر تانرا نکشید - حقیقتاً که الله بالای تان مهربان است.

آیا چه کسی بهتر از خداوند انسانها را به یکپارچگی و یکدلی و به سوی فلاح و کامیابی فرامیخواند؟ چه کسی میتواند بهتر از خالق انسانها و خالق کائنات مردم و جهانیانرا به سوی اخلاق انسانی دعوت میکند؟

تشویق به کار و تلاش به عنوان عامل مهمی در رشد معنوی و تربیتی و سلامت فکری و معیشتی انسان، موضوعیست که قرآن کریم در آیات متعددی انسانرا به آن دعوت و توصیه نموده است. در کلام الله شریف حدود چهار صد آیه در تشویق به کار و تلاش و بیان ارزش و اهمیت و آثار و برکات کار و تلاش، وارد شده است. در قرآن کریم از کلمات مترادف و هم معنی با کار و تلاش و مشاغل انبیاء علیهم السلام و توصیه ها و تشویق های آن مبارکان به کار و تلاش یاد شده است.

به گونه مثال:

(فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ) ، در جای دیگر میفرماید (وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا) ، و همچنان (وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى) ، (فَإِذَا فُضِّبَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) ، (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ، (مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْوَرُ).....

طوریکه در بالا ذکر گردید آیاتی زیادی در مورد اینکه انسان باید تلاش ورزد و با اعمال صالح فلاح دنیوی و اخروی را کما می نماید و این خود تشویق و ترغیب انسان است به اجرای اعمال نیک در عرصه های مختلف زندگی و این به این معنی نیست که قرآن صرف ما را به ادای نماز و ادای حج دعوت میفرماید بلکه ما را در هر عرصه زندگی به اجرای چنان اعمالی دعوت میفرماید که شادمانی و کامیابی دنیوی و اخروی در آن نهفته باشد و حتی اینکه کار را به اهل آن باید سپرد تا سبب فلاح و کامیابی اجتماع بزرگ انسانی گردد: (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا) و همچنان تاکید میورزد که : (وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ).

هرگونه پیشرفت مادی در صورتی که اخلاق انسانی با آن توأم نباشد به فساد میگرداید، و به صراحت میتوان گفت که همه نابسامانی های امروزه و این جنگهای خانمانسوز از حرص و آز انسانی سرچشمه میگیرد. شما یکبار ببینید که آغازگر این همه جنگها و اختناقتها و این همه خونریزی ها کیها بوده اند؟ عدلی که در صدر اسلام وجود داشت، به وجود آورنده همان عدل کیها بوده اند و بعد از دوره های طلایی خلفای راشدین کیها شرارت آفرینند و تا اکنون کیها در شرارت دست دارند؟ چه کسی بمب ذروی را برای بار اول استعمال کرد؟ اینها کیها اند که سلاح های کیمیایی و هستوی را تولید میکنند؟ کیها اند که به خاطر اشغال ممالک کوچک بهانه میسازند و فساد ایجاد میکنند و بعد با همان بهانه همان مملکت را اشغال میکنند؟ چه کسی عراق را نابود ساخت؟ چه کسی برای بار اول در افغانستان جنگ را آغاز کرد، کیها مردم بیگناه را به قتل رساند و سبب شد تا مردم بغاوت و سرکشی نمایند و خانه و کاشانه شانرا رها نموده و به ممالک همسایه پناه ببرند؟ کسانی که قرآن را رها کردند و به عقاید ضد اسلامی گرایش پیدا کردند، همانها آغازگر همه بدبختی ها بودند نه مسلمانان و کسانی که قرآن میدانستند. جنگ امروزی را کی به راه انداخته است؟ آیا کسانی که قرآن میدانند یا کسانی که منکرین قرآنند؟

خداوند انسان را خلق نموده و جهت رهنمایی وی قرآن را فرستاد و در پهلوی پیامبری بزرگواری را مبعوث نمود تا قرآن را به انسان بیاموزاند و بشریت را به زندگی انسانی رهنمایی نماید.

برادران و خواهران گرامی

چنانکه حضرت سید جمال الدین افغان میفرماید که دین مطلقاً سلسله انتظام هیئت اجتماعیه است و بدون دین هرگز اساس تمدن محکم نخواهد شد گویا تفسیر جامعی است از دین و از اسلام.

دو موضوع را نباید با هم آمیخت، دین همانا قرآن و سنت رسول الله است و اما اینکه گلبدین ها و سیافها و ربانی ها و مجددی ها کیها بودند و چه کردند، به همه هویداست و ما نمیتوانیم که آنها را سمبول اسلام خواند.

انسان و جامعه انسانی بدون اخلاق انسانی ارزشش را از دست میدهد چیزی که ما در جامعه خود میبینیم، در جامعه افغانی ما انسانهای آمدند و رفتند که به خاطر بدست آوردن پول و جاه و مقام از همه ارزشهای انسانی دست شستند و زیر نام اسلام و جهاد همه ارزشهای ملی را زیر پا نمودند. در جوامع غربی یک مشت دزد و قاچاقبر حاکمند و از راه های جنگ و اختناق دارو ندار ممالک کوچک را میبلعند.

جنگ افغانستان جنگی نیست که بین دو برادر افغان بالای کدام مساله کوچک آغاز گردیده باشد و اگر چنین میبود حل آن آسان و ساده بود و اما این جنگ وسیله ایست که غرب به سرکردگی امریکا جهت رسیدن به اهداف شوم شان براه انداخته اند. و اینکه چرا افغانها میجنگند و همه نابسامانی هارا به بار میآورند و آنگاه دیگران را مقصر میخوانند سوالیست که حل آن نهایت دشوار است چون دارای ابعادیست نهایت گسترده و مغلق.

زمانی فرعون را که انسان بود میپرستیدند، در هند همین حالا و همین امروز به گاو سجده میکنند و آنرا مقدس می‌شمارند، میلیونها انسان همین امروز بت را میپرستند..... آیا این همه تحجر فکری و عقلی نیست؟ خروج انسان از تحجر فکری نهایت دشوار است و به وقت و زمان و افرادی توانایی نیاز دارد چون هر نظم به منتظمی ضرورت دارد. در افغانستان شاید همین اکنون نود در صد مردم بیسواد باشند، بدون اینکه از اسلام به شکل اکادمیک بدانند مسلمانند، از همینجاست که همیشه آله دست دیگران بوده اند و امروز زیر نام اسلام گروهی به نام طالب و دیروز نیز زیر نام مجاهد میلیونها انسان جانهای شیرین شانرا فدا کردند و اما بدون اینکه بدانند که کی آنها را می‌جنگاند. در چنین یک حالت نهایت مشکل است که در یک روز همه را از ماهیت جنگ آگاه کرد، این من و تو ایم که میدانیم اینکه جنگ وسیله ایست که کشور های غربی و همسایه های مکار ما به خاطر رسیدن به اهداف شان به کار انداخته اند و گویا ماشینی است که مواد سوخت آن افغانهاست و بس.

درک ما از دنیا و از فساد که کشور های غربی بالخصوص امریکا به میان آورده است، نهایت کم است و هر چه پیش می‌آید به جای اینکه تلاش نماییم و سرچشمه فساد را دریابیم، در پی آنیم که قرآن کتابی که رهنمای بشریت است زندانی نماییم در حالی که قرآن هدایت کننده و بیم دهنده بشریت است از گمراهی به راه های نیک انسانی و سعادت (إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّنُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا).